

Odmev iz Afrike

S prilogo »Klaverjev misijonski koledar«

Odmev iz Afrike Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

Milodar za letno naročnino znaša 10 lir.

Milodar naročnika-dobrotnika 20 lir.

Blagovolite naslavlјati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. šte. 10.887.)

Ali pa: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. šte. 1/1496.)

Kaj mi koristi da sem naročnik „Odmeva iz Afrike“?

Mnogo, ker:

1. Dobim vsak mesec zanimiv misijonski list s slikami, ki prinaša poročila iz afriških misijonov (list je pričela izdajati služabnica božja Marija Terezija Ledóchowska).

2. Storim dobro delo, ko prispevam vsako leto svoj dar najmanj 10 lir; ali še bolje, če morem prispevati 20 lir ter s tem podprem dober tisk in postanem naročnik-dobrotnik »Odmeva«.

3. Če sem naročnik, postanem deležen 500 svetih maš, katere berejo afriški misijonarji in misijonski škofje vsako leto za naročnike in dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja. Zato ne bom čakal z obnovo naročnine, ampak še danes bom poslal svoj dar za »Odmev iz Afrike« za prihodnje leto.

Naslov, kamor naj se blagovolijo poslati darovi za obnovo naročnine, glejte zgoraj!

„Dati je bolje ko jemati.“

Neki dobrotnik nam piše: »Ne le Vi ste veseli, ako prejmete kako darilo, tudi jaz sem vesel, kadar Vam morem kaj poslati. Res: božji blagoslov me očitno spremlja pri tem. Čeprav so časi težki, mi vendar gre bolje kot sem se poprej bal. Gotovo učinkuje molitev novo izpreobrnjenih zamorcev. In prav molitev teh mi je zelo potrebna.«

POPOLNI ODPUSTKI

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 30. novembra, sv. Andrej, apostol;

dne 21. decembra, sv. Tomaž, apostol;

dne 27. decembra, sv. Janez, apostol in evangelist.

**Uesele božične praznike in
srečno blagoslouljeno novo leto**

želi usem blagim dobrotnikom
in cenj. naročnikom „**Odmeva**“

hvaležno vdana

Družba su. Petra Klauerja

Prvi božič v misijonu

Piše p. Born C. S. Sp., Južna Afrika.

Mi Evropejci si ne moremo predstavljati Božiča brez zime, brez snega. Tu v južni Afriki je pa stvar čisto drugačna. Tu je tedaj poletje in vročina, in ni prav lahko spraviti v sklad zunanje narave z božičnim razpoloženjem, kot smo ga zdoma navajeni.

Zadnji teden v Adventu že začnemo pripravljati vse potrebno za jaslice. Naši zamorci pravijo jaslicam kar Betlehem. Tudi po zamorskih vaseh se pridno pripravljajo za Božič, ženske skušajo svoje kočice od znotraj in od zunaj nanovo zamazati z ilovko in vse potrebno lepo očistiti in osnažiti.

Na predvečer Božiča začno prihajati cele gručice zamorskih kristjanov iz oddaljenih vasi in obgozdnih naselij, ker žele praznovati svoj Božič v misijonu. Ob 8 zvečer so že zbrani v

cerkvi in vztrajajo do dveh ponoči. Pod vodstvom katehista molijo in pojo. Misijonarji pa med tem časom prav vneto spovedujejo.

Ob 9 zvečer se vse klopi napolnijo in vsa cerkev neprestano moli in poje. Celotni otroci, ki jih matere nosijo na hrbtu, pojó z odraslimi po svoje.

Za lanski Božič sem naučil šolske otroke dvoglasno mašo in tudi koral. Do 10 smo se učili, potem so mi pa otroci kar pospali. Polegli so po tleh v cerkvi.

Proti polnoči prižgo verniki vsak svojo svečko in se razvrste v procesijo, ki gre okrog cerkve. Jaz sem nesel kip Deteta Jezuščka na rokah. Vsi so hoteli biti poleg; seveda otroci najbližje. Po procesiji smo opravili še nekaj molitev pred jaslicami; potem se je začela polnočnica. Otroci so pri sv. maši prav čvrsto prepevali. Seveda z evropskim merilom ne smemo meriti njih pevske umetnosti. Pri darovanju je zadonela: Sveta noč, blažena noč — preložena v zamorski jezik. Prav mnogo jih je pristopilo k sv. obhajilu. Tako je bil ljubi Jezus to noč na novo rojen v srcih zapuščenih zamorcev. Ali so zamorci razumeli svojo veliko srečo? ... Po sv. maši še kratka zahvala in potem domov. Ena izmed sester misijonark je potem zapela »Sveta noč« v svojem domačem jeziku.

Ljudstvo se je razhajalo, sveteč si z baklami, dokler ni vzel mesec. Potem je bilo svetlo zunaj in v dušah tudi.

Jaz pa sem se prav iskreno spominjal v molitvi pred jaslicami vseh znancev: staršev in sorodnikov, dobrotnikov in vseh, ki so nam pomagali in se v molitev priporočili.

Res: lep je bil prvi Božič v misijonu!

Pod okriljem božje Previdnosti

Piše duhovnik-domačin, Gabrijel Kiti, iz misijona Cove, Dahomey.

Velikodušni dar, ki ste ga poslali za moje katehiste, sem meseca junija hvaležno prejel. Bog se je torej zopet poslužil Klaverjeve družbe, da po njej vzdrži naše delo v teh krajih.

Zaradi prazne blagajne naš škof ni mogel mojim misijonarjem poslati nobene podpore več. Že sem mislil, da bom moral zapreti vse zunanje postaje; tedaj pa pride vesela novica, da mi je Družba sv. Petra Klaverja dala večjo vsoto na razpolago za moje katehiste.

Čutim, da sem pod okriljem božje Previdnosti, ki me do sedaj še nikdar ni zapustila. Vselej, kadar sem bil v stiski, se me je Bog spomnil; tako tudi sedaj. Zato bom pa tudi za

Siromašna misijonska cerkvice — prav tako kot betlehemeski hlevček

naprej brezpogojno zaupal v Boga. Ljubi Bog naj mi odpusti, ako sem kdaj ob prazni blagajni skoro obupaval, saj nisem prostovoljno, vendar je bila tudi ta preizkušnja dobra zame. V prihodnje pa tudi ob največjih težavah ne bom obupal.

Ze zdavnaj sem nameraval izraziti Vam svojo globoko hvaležnost; pa nisem mogel, ker sem bil preobložen z delom in tudi ne prav trdnega zdravja. Vaš zadnji dokaz blagodarnosti me je znova globoko ganil, zato: najlepša hvala! — Svoje hvaležnosti Vam ne morem dokazati drugače, ko da molim za Vas, za prospeh Vaše družbe in za vse blage dobrotnike.

Zdaj naj Vam pa še nekoliko sporočim iz moje okolice Cove, kar Vas bo gotovo zanimalo.

Število kristjanov je narastlo od 1236 na 1500. Vsega prebivalstva je nad 39 tisoč. Treba bo še trdega in večletnega dela, preden bo vsa okolica pridobljena za Kristusa. Mnogo misijonarjev bo še moralo delati v vinogradu Gospodovem v tej deželi, ki je danes še pretežno poganska. Naj bi molitve in žrtve ter prizadevanja dobrih duš priklicala božji blagoslov nad misijonsko delo. To, kar smo doslej dosegli, je zelo tolažilno; gotovo se moramo za to zahvaliti apostolskim dušam, ki so molile v ta namen. Pa tudi denarna podpora Klaverjeve družbe nam kaj prav pride. Zato kličem vsem misijonskim prijateljem: Iskrena hvala!

Misijonski škof se zahvaljuje

Škof O. Julien iz kongregacije belih očetov, apostolski vikar v Nyassi, se zahvaljuje in poroča o svojih misijonih. To poročilo bo razveselilo vse tiste, ki požrtvovalno podpirajo misijone. Ljubi Bog pa naj usliši prošnjo misijonarjev.

Bilo je v osmini praznika Brezmadežne, ko smo prejeli Vaše pismo; denarno nakazilo pa je prišlo že nekaj tednov poprej. Brezmadežna naj Vam poplača namesto nas, ker jaz ne najdem zadosti besed, da bi se Vam zahvalil za toliko dobroto. Tem bolj smo veseli darov, ki prihajajo od Vaše strani, ker lani nismo prejeli od drugod nikake podpore. Kam smo se hoteli obrniti za pomoč, ako smo hoteli svoje delo ohraniti pri življenju? Zdaj pa se nas je usmilil sv. Jožef in vsi naši svetniki, ko je bila zaradi prazne blagajne sila res velika.

Naša cerkev je še vedno le do polovice dodelana, in se je bati, da še dolgo ne bo pod streho, ako nam božja Previdnost hitro ne pride na pomoč. In vendar čaka enajst tisoč vnetih kristjanov, da bi se jim končno odprla vrata cerkve Srca Jezusovega. Vsako leto naraste število vernikov za tisoč duš. Kako mogočna zahvala bo nekoč donela iz teh prostorov proti nebu. Vaša družba nam redno pošilja podporo za našo cerkev. Božje Srce Jezusovo naj bo plačnik! Naši domačini so revni ko cerkvena miš, kar je velika škoda, kadar se postavlja cerkev.

Tudi gobavcev ste se spomnili. Ravnokar sem dobil pismo od sester, ki jim strežejo. Takole mi pišejo: Žal, da tem revežem ne bomo mogle napraviti nobenega veselja za Božič, ako Jezus sam ne pošlje našemu škofu kakih daril za gobavce. 150 jih je. Kako bodo žalostni, ako se nanje ne bo nihče spomnil. Ko bi imeli vsaj nekoliko tobaka zanje!« — No, jaz sem jim poslal tiste dolarje, ki ste jih vi poslali. Naj bi ljubi Bog dodelil našim sestram za Božič tako spretnost, da bi z malimi in preprostimi darili mogle zelo razveseliti srca svojih gobavcev. Saj ostalih 364 dni je za te reveže zvrhana mera žalosti in trpljenja. Mi smo veseli, ako dobimo vsaj najpotrebnejšega, da jih preživimo in oblečemo. Oni in sestre prosijo vedno Boga za vsakdanji kruh in za milost in blagoslov dobrotnikom.

Zelo se Vam zahvaljujem tudi za dar, ki ste ga poslali v namen, da si kupimo moke za svete hostije. Tu pri nas zamorci zelo radi pristopajo k sv. obhajilu.

Ob jaslicah bomo podvojili prošnje in molitve za Vašo družbo in dobrotnike. Prosim, tudi Vi molite in priporočite tudi drugim, naj molijo za vse misijonske predstojnike, ki se morajo v teh težkih časih boriti s tako ogromnimi težavami.

Novi misijoni

v apostolski prefekturi Kubango v Angoli.

Poroča apost. prefekt msgr. Danijel Juqueira C. S. Sp.

Navzlic sedanjim žalostnim časom vendarle lepo napreduje pokristjanjenje zamorcev v prefekturi Kubango.

15. maja 1939 smo začeli nov misijon v Entre-Rios, kjer je prevzel vodstvo podjetni p. Emil Blanc, čeprav ima že sedem križev na ramah. Tudi vse težave, ki so združene z začetki ustanavljanja, je prevzel sam. Obenem vodi tudi ondotni samostan bratov domačinov.

28. decembra istega leta smo začeli novo postajo Nova Sintra. Stanovanjska hiša za dva misijonarja in enega misijonskega brata je bila šele napol dozidana. To je bilo pač »zasilno«
stanovanje, dokler ne bo dozidana kapela, velika za 1000 ljudi.

Leta 1940 se je preselilo semenišče za duhovnike-domačine iz Kalangue na novo mesto v misijonu Vila Junqueiro (18 km od misijona Silva Porto v Bié).

Začetek julija sem odpotoval na južno stran prefekture, da sem v okolici Ombadya posvetil novo misijonsko postajo in jo postavil pod varstvo Naše Lj. Gospé miru.

Portugalska vlada dela na to, da bi se v okolici dolnje Kubango ustanovil nov misijon. Moram še pred deževno dobo tja, da si ogledam prostor za zidavo. Ta misijon bo posvečen sladkemu Imenu Marijinemu.

Vidite, da novi misijoni kar rastejo iz tal. Ljubi Bog nam ohrani pri življenju vse misijonarje, ki delujejo v tej tako prostrani prefekturi. In še novih, vnetih duhovnikov naj nam pošlje, da bomo mogli ohraniti na višku vse starejše misijone, v novejših pa globoko zaorati brazdo verskega življenja v dobrobit našim kristjanom, ki jih je že 300 tisoč.

Trdno zaupam na molitev in podporo dobrih dobrotnikov Klaverjeve družbe, ki so nam že tolikokrat pomagali vzdrževati stare misijone in nas tudi pri delu za nove ne bodo pozabili.

Pred misijnsko lekarno

Vsaj majhno bolnišnico!

Iz pisma s. Elekte, kongregacija Pie Madri della Nigrizia.

Pred vsem se Vam srčno zahvaljujem za pošiljko zdravil, ki ste mi jih poslali. Takoj sem jih začela rabiti svojim ljubim bolnikom v prid. Ko bi Vi videli, koliko jih je! Prihajajo stari z rakastimi ranami, mlajši in otroci z raznovrstnimi tegobami. Ta ima spalno bolezen, drugi je gobav, tretjega bolijo oči. In tako se vrstijo drug za drugim: ljudi za eno celo vas pride dnevno čez prag male koče, ki nam služi za bolnišnico. Ko bi imeli vsaj pravo bolnišnico, pa čeprav majhno. Prihajajo od daleč vpraševat, če imamo prostora za bolno ženo, za otroka, za starčka. Kako me boli, ko moram reči, da ni ne prostora ne zdravniških priprav. Vem, da bi bila bolnišnica v nekaj dneh prenapolnjena. Našemu škofu sem povedala to in ga prosila pomoči. »Nimamo sredstev,« je bil odgovor. Res je: ako bi imeli denarja, bi bila bolnišnica žezdavnaj sezidana.

MISIJSKI MOLITVENI NAMEN,

blagoslovljen po sv. očetu:

za november: domača umetnost v službi sv. vere.
za december: porast števila zunanjih misijonarjev.

Srečen zamorček

Piše p. Veillet, Namaqualandija, Afrika.

Misijonski zdravnik je bil pripravljen, da bo ta dan skupno z menoj obiskal bolnike. Stopiva v prvo kočo. Na tleh leži na slamnjači zelo bolna žena, poleg nje dete, silno zanemarjeno, po vsem obrazu opikano od muh in druge golazni. Vseposod grozna revščina.

Drugi dan me je mučila skrb zavoljo otroka. Zdravnik je rekel, da deček boleha na disenteriji. Novega zdravila da mu ne sme predpisati, ker bi to pomenilo smrt. Mati pa, da ima jetiko. Toda, ali ne bi pomagala masaža? Grem iskat sestro misijonarko. »Ali imate kako mazilo za masažo?« — K sreči je imela še nekoliko balzama zoper sončarico. Vzamem s seboj dve sestri in vsi gremo v kočo.

Prgišče riža nesemo s seboj. Rečem sestram: »Zdravnik sicer trdi, da dečku ni več pomoči, a poizkusimo mu vsaj olajšati bolečine z masažo. Ženi pa bo riž v okrepčilo.« Sestri sta se lotili svojega dela, jaz pa sem šel dalje v sosedno kočo.

Deset minut na to mi prideta sestri smehljaje naproti, češ da se je posrečilo. Ena je dečka vzela v naročje in mu vdrgnila mazilo; druga pa se je tačas pobrigala za mater. V trenutku, ko je mati imela svoje misli drugje, je prva sestra vzela steklenico z blagoslovljeno vodo, ki jo je imela s seboj, in vodo zlila zamorčku na glavo, rekoč: »Jaz te krstim...« Mati ni prav ničesar zapazila, ker je voda odtekla vsa v široki rokav sestre. Zamorček je kmalu nato umrl in je sedaj med božjimi krilatci v nebesih.

Prvo leto mojega misijonarjenja

Piše p. Klein, misijonar v južnozahodni Afriki.

Na praznik Marijinega Oznanjenja je minilo dve leti, kar sem v Afriki.

Ko sem se izkrcal na suho, sem zvedel, kam naj se podam. Vozil sem se še z enim tovarišem dva dni z brzovlakom in še dve noči do Keimoes, kjer je bil moj škof Fages. Tam sem ostal tri mesece, da sem se naučil jezika. Na praznik presvete Trojice sem že po afriško pridigoval. Od tedaj pridigujem vsako nedeljo po trikrat. Vsak dan učim otroke katekizma, zvečer tudi odrasle.

Zdaj sem že tri mesece sam tukaj, zato da ustanovim nov misijon. Razumem se nekoliko na kmetijstvo, tukaj je pa precej

velika farma, zato me je škof poslal semkaj. Le to je hudo, da je še sama ledina. Zato pa moram poleg drugega dela še ledino obdelati. Tu imamo majhno šolo, prostorno za 30 otrok, a jih hodi vanjo 109. Pretekli teden je bil tu šolski nadzornik in mi rekel, da bo šolo treba ukiniti, ako ne sezidam nove. Kaj sem hotel, ko začeti? In kar brez denarja. Sam delam opeko iz cementsa in peska, ker ilovice tukaj ni. Otroci mi pomagajo nositi pesek in vodo, in to pri vročini 42 stopinj Celzija. Včasih se mi zdi, da se bolj potim kot imam vode v torilu. Sedemnajst tisoč kosov opeke bo treba. Šola me bo stala 200 funtov. Denarja ni, za cement sem ostal na dolgu. Kdo mi pomore?

Kako žalosten sem, ko vidim, koliko poganov bi lahko pridobil za sv. vero, pa jih ne morem, ker mi primanjkuje sredstev. Jaz sam živim kar se da preprosto in moram opravljati težka dela pri nezadostni hrani. To, kar sam opravi, bi morali storiti trije. Na vse to pa še to nezdravo podnebje.

Neprestano delam, orjem in kopljem, da bom mogel vsejati nekaj rži in ječmena, toda Bog ve, če bo kaj, ker je že pozno. Moj sosed, ki je farmar, ima traktor, da dela ž njim. Ko bi jaz imel kaj takega, bi v enem tednu vse napravil, toda tak stroj stane 40 funtov. O, ko bi kristjani v domovini vedeli, kaj vse moramo misijonarji pretrpeti! Ob 4 zjutraj mašujem, potem hodim za plugom in obenem imam svoje jutranje premišljevanje. Misli mi niso vedno zbrane, pa kaj se hoče: saj delam tudi za Boga. Medtem, ko moja osla počivata, poučujem katekizem. Tako mine dopoldne. Popoldne orjejo otroci kakor pač morejo; jaz pa medtem žgem opeko za šolo. Zvečer opravi pri sveči svoj brevir, potem še nekoliko nauka za drugi dan. Ob 10 grem v posteljo. Zaradi utrujenosti pa ne morem dolgo zaspati.

Ob nedeljah pa še celó ni oddiha. Imeti moram tri pridige. Potem prihajajo ljudje od blizu in daleč s svojimi težavami in tožbami.

Ako le ni kakih pritožb glede medsebojnega življenja v zakonu, potem gre še dovolj gladko. Ako pa pridejo na vrsto zakonski prepiri, tedaj moram obiskati ljudi na domu, napraviti dolga pota, da so mi noge vse ožuljene. Na vse to pridejo še obiski pri bolnikih itd.

Táko je misijonarjevo življenje. Toda vse to radi prenašamo zavoljo Boga in iz ljubezni do bližnjega. Naše delo in trud: vse pozabimo, da le moremo osrečiti čim več ljudi. Toda zavest, da vendarle nisi storil vsega, kar bi bilo potrebno, ker ti manjka denarja — to je tisto, kar najbolj razjeda zdravje. Zato pa Vam bom za vsako pomoč do konca življenja hvaležen.

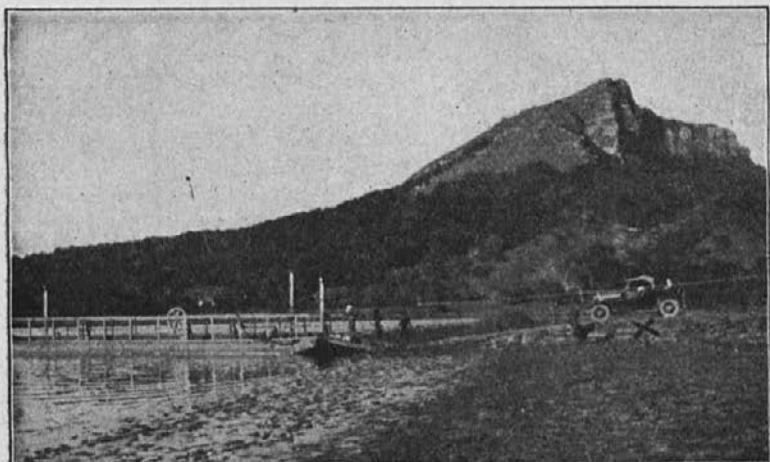
Misijonsko pokopališče v Pretoriji

Kako junaški je bil ta mladenič

Dandanes so na svetu junaki, o katerih javnost nič ne zve, ki pa se bodo na sodni dan svetili v svojem junaštvu, da jih bodo občudovali vsi ljudje in angeli. Njihova slava bo potem trajala v nebesih celo večnost.

Naslednje se je dogodilo v misijonu Marianhill v južni Afriki. Neki mladenič domačin je moral svoje učenje prekiniti. Rad bi bil duhovnik, pa nikogar ni bilo, da bi založil zanj potrebno vsoto za učenje in prehrano. Mladenič je šel v premogokop, da bi si tam sam zaslužil, kar bi kasneje potreboval. In res: s trdim delom si je kmalu toliko prihranil. Prišel je nazaj, toda — bolan. Jetika se ga je prijemala. Za enkrat ni bilo misliti na učenje in na mašniški poklic. Misijonar mu je svetoval, naj si blizu misijona kupi leho zemlje, da bo tukaj ob lahkem delu živel v bližini svojih prijateljev. Mladenič pa tega ni hotel, češ: »Ne, za to se nisem trudil in trdo delal. Hotel sem biti mašnik, in ker sam ne bom mogel biti, naj bo drugi namesto mene. Gotovo poznate kakega dečka, ki kaže, da bi utegnil biti dober duhovnik; prosim, vzemite ta denar in ga porabite zanj. Jaz pa pojdem nazaj v premogovnik. Ako bom toliko trden, da bi mogel še nekaj let delati, bom morebiti zaslužil preskrbnino še za enega mladeniča.«

Tolike žrtve Bog ne zahteva od vsakega. Toda vsak katoličan naj prispeva po svojih močeh, da se bodo v Afriki vzga-

Misijonski voz bodo potegnili čez reko

jali mladeniči za duhovski stan. Veliko je pomanjkanje v misijonskih krajih; a ne manjka ljudi, ampak sredstev. Bog bo vse poplačal. Vsak, tudi najmanjši dar v ta namen hvaležno sprejme Družba sv. Petra Kļaverja.

Naša stara Katarina

P. Boyer iz misijona Guilleme, Afrika, poroča:

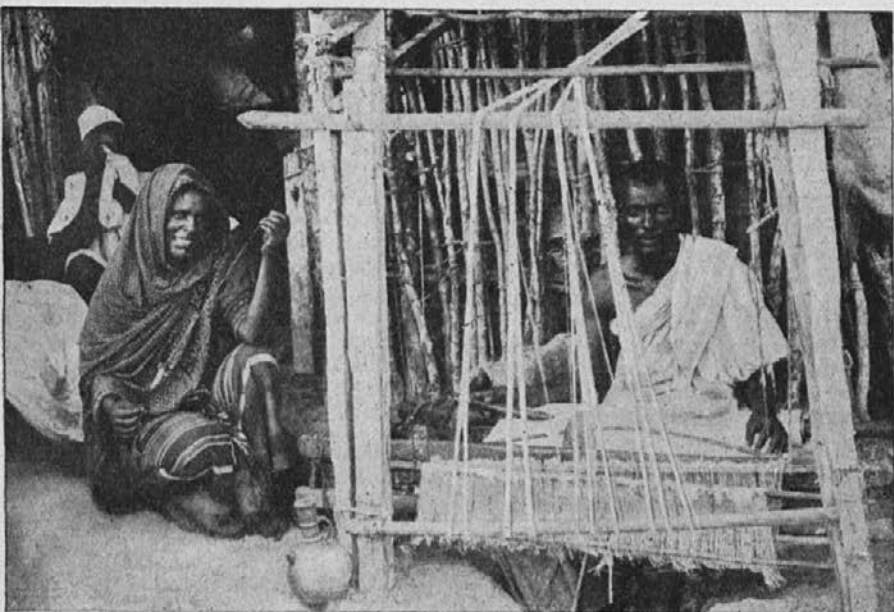
Nedelja je. Stara Katarina je napravila 6 km dolgo pot v misijon. Dospela je med prvimi, in zdaj čepi pred cerkvijo in se greje na soncu.

»Katarina, zgodaj si prišla. Saj si živahnejša ko mlada dekleta v tvoji vasi.«

»Da, pater,« pravi ona, »odpravila sem se od doma, ko so prvi petelini peli; med potjo sem morala trikrat počivati, ker moje stare noge me ne marajo več nositi kot nekoč. Pa, ko bi vsaj pot bila gladka, in ko bi teh mostov ne bilo toliko. Čez most moram lesti po vseh štirih, kakor opica po drevesih.«

»Katarina, ljubi Bog v nebesih je štel vse tvoje korake. On ve, da se trudiš iz ljubezni do njega, zato ti bo vse poplačal.«

»Pater, lepo govoriš. Prav res: ko bi ne bilo za Boga, ne bi šla na tako dolgo pot. Tudi moliti ne morem več tako kot včasih. Med sv. mašo se bom z Bogom takole pogovarjala: Gospod, glej tu svojo staro Katarino. Jezik ji je okoren in ti

Afriški tkalci

ne ve kaj novega povedati. To pa veš, da sem vso pot prigravarjala nogam, ki so se puntale. Le vzdržite, k Bogu moram v cerkev, da ga razveselim, in da vidi, da ga res rada imam.«

Tako je govorila, in naпослед je dostavila:

»O, ko bi ljubega Boga že poprej poznala! Ne bi bila toliko hodila v mladosti na poganske plesse. Zdaj moram vse to vsaj nekoliko popraviti.«

Krafka misijonska poročila

Slovesen dan pri gobavcih, Ravnokar sem prejel Vaš dar za gobavce in za katehiste. Prav lepa hvala! Kako srečni bodo zlasti gobavci! Saj sami nimajo ničesar, misijon pa je tudi reven. Kupili jim bomo prav preproste stvari: vrečico soli, vrč za vodo, žlico, odejo. Toda neznansko bodo veseli teh preprostih daril.

Bogu bodi hvala! Dozdaj nismo zaprli še nobenega zavoda. Malo semenišče ima 50 gojencev. Sestre

domačinke imajo za naraščaj 5 sester z obljubami, 11 novink in 12 postulantk. Izmed domačih bratov bosta prva dva delala obljube v aprilu. Čez eno leto bomo imeli novo mašo in prvega domačina novomašnika. Šole dobro uspevajo. Bogu bodi hvala, ki nas vodi in podpira. — Škof Hilhorst C. S. Sp., apost. vikar v Morogoro.

Otroci molijo. V kratkem bo mnogo naših deklic prejelo prvo sv. obhajilo. Prav marljivo se pri-

pravljajo na ta dan. Ob tej priliki bodo prav pobožno molile za vse dobrotnike, zlasti za Družbo sv. Petra Klaverja, da bi ljubi Bog povrnil vse dobro, kar store za afriške misijone. — S. Ksaverija, frančiškanka, Madagaskar.

Kako podjeten je zamorski duhovnik. Izmed zunanjih postaj mi zlasti tri delajo mnogo veselja. Številno kristjanov in katehumenov stalno raste. Začel sem zidati kapele. Kristjani mi pridno donajajo ilovico, les in kamenje. Sredi decembra nameravam kapele blagosloviti. — P. Gabrijel Kiti, duhovnik-domačin, misijon Covê (Dahome).

V veliki zadregi. V veliki zadregi sem. Moje staro motorno kolo mi je odpovedalo. Imel sem ga že dvakrat v popravilu, toda zdaj ni več za rabo. Za 45 dolarjev bi mogel kupiti prav dobro kolo, staro bi mi vzeli v račun. Toda denarja nimam. Pomagajte mi. V teh obširnih in težavnih pokrajinah je motorno kolo res potrebno zlasti zavoljo bolnikov. Zadnjih 10 dni so me 9 krat klicali k bolnikom. Trije primeri kuge so bili med njimi. Storil sem, kar sem mogel, peš in na kolesu, a vidim, da dolgo ne bom vztrajal, zlasti ker sem ravnokar prebolel petmesečno disenterijo. Dveh obiskov na dan pa sploh ne zmorem. Prosim, pomagajte mi! — P. U. van den Steen, Nktonjeru, Zg. Nil.

Delo katehistov. Pot do misijona me je peljala skozi osem misijonskih postajnih vasi. Vesel sem bil, ko sem videl, da so vsi katehisti vsak na svojem mestu, čeprav niso vedeli, da pridem. V Ntongo so pravkar dodelali lepo kapelo, seveda iz ilovice in s slamo so jo pokrili. Oltarja še ni bilo. Katehist pa je bil tistim, ki so pre malo pomagali pri zidavi, naložil neke vrste cerkveni davek. In res: ta vsota bo zadostovala, da se bo postavil oltar in majhen taberna-

kelj. Svilo in brokat za notranjost tabernaklja so že imeli; tudi antependij in dva svečnika sta bila že naročena.

Neki drugi katehist je postavil nov zvonik poleg kapele; kristjani pa so zbirali za zvon — prav za prav zvonček; ker tehtal je le 2—3 kg. Vendar je zvonil in pel na vse pretege meni v pozdrav.

Kristjani so stali ob sprejemu strumno v vrsti kakor vojaki in so mi klicali soglasno v pozdrav: »Hvaljen Jezus! Pozdravljen, pater!« Vesel sem jih bil. — P. J. Scheer C. S. Sp., misijonar v Zah. Afriki.

Več molitve. Letos pripravljamo za sv. krst 279 učencev. Tak tečaj priredimo trikrat na leto. Torej bogata letina! In vendar se ne smemo preveč hvaliti, kajti poganski vpliv je tukaj še vedno velik. Torej boste mislili, da je treba še več pouka. Ne, ampak več molitve je treba. Molitve za milost od zgoraj in za dobre krščanske zakone. Tudi se bo treba bolj zavzeti za vzgojo deklic. Zelo sem vesel, da bodo uršulinke do konca tega leta postavile samostan in šolo. Dozdaj smo imeli le dve dekliški šoli; eno šele od lanskega leta dalje na neki zunanji postaji. Zdaj pa se bodo sestre posvetile zlasti vzgoji deklet. — Fr. Lijding M. H., Budabiri, Uganda.

Gobavci zidajo cerkev. Nedaleč od tu si gobavci zidajo na prostem polju svojo cerkev in sicer lastno-ročno, to se pravi s svojimi okrnjenimi rokami. Zidana bo iz opeke, ki jo dovažajo iz Kimberleya. Upajo, da bo do avgusta dodelana, da jo bo škof lahko posvetil, ko bo ob prazniku Marije Snežnice prišel v njih kraj birmovat. Prav primeren dan so si izbrali naši ubogi trpni gobavci, ker njih duše so bele, čeprav so njihova telesa razjedena. — P. Franc Ketterer D. J., Mtoko, Rodezija.

Deli dobrote še dalje

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za večkrat uslišane prošnje v zelo težkih in važnih zadevah. Prispevam obljubljen botrinski dar zamorčku in se služabnici božji še nadalje priporočam. G. V., Ljubljana.

V veliki stiski sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in mi je trikrat izprosila ljubo zdravje. Lepo se ji zahvalim in še naprej priporočam. V zahvalo pošiljam misijonski dar. — A. G., G. P.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v zelo težki zadevi, ki se je srečno iztekla. Še nadalje se ji priporočam in pošiljam botrinski dar zamorčku, ki naj se krsti na ime »Janez«. N. N.

Služabnici božji Mariji Tereziji se iskreno zahvaljujem za dobljeno zdravje mojemu možu, in še v neki drugi zadevi sem bila uslišana. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici, ki naj se krsti na ime Marija Terezija ter se služabnici božji še nadalje priporočam za pomoč in tolažbo. N. N.

Z devetdnevnic sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana v dveh zadevah. Izrekam iskreno zahvalo in pošiljam dar za najpotrebnejše afriške misijone. Prosim objave v »Odmevu«. Frančiška Bizjak, D. M. v P.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in dobljeno zdravje. Še se ji priporočam v neki važni zadevi in prosim njene priprošnje pri Bogu. Želim, da bi bila čimprej povišana na oltarje. Zato pošiljam skromen darček. N. N.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. A. L., Z.

V zahvalo za večkratna uslišanja na priprošnje služabnice božje Marije Terezije pošiljam 300 lir za odkup zamorčka na ime Vincencij. Priporočam se še nadalje v molitev in ostanem vedno prijatelj afriških misijonov. Družina T.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in darujem botrinski dar zamorski deklici na ime Ivana. Prav iskreno se ji priporočam še nadalje. Ivana Jurjec.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v težki zadevi in se še nadalje priporočam njeni pomoči. N. N.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za več uslišanih prošenj pošiljam dar za odkup zamorske deklice, ki naj se krsti na ime Marija Terezija. Služabnici božji se še nadalje priporočam in prosim javne zahvale v »Odmevu«. M. J., S.

Imela sem sinčka zastrupljenega. V tej stiski sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in obljubila botrinski dar za krst zamorčka, ako bo prošnja uslišana. Hvaležno izpolnjujem svojo obljubo in se zahvalim božji služabnici za prejeto milost in zdravje. B. B., L.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v zelo važni zadevi in se ji še nadalje priporočam. Prosim objave v »Odmevu«. M. M., Postumia.

V zahvalo, ker se je izboljšalo zdravje moji materi na priprošnje služabnice božje Marije Terezije pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Ana in prosim še nadalje za pomoč pri zdravju. H. A., Goriško.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: G. Slavica Nečemar se prisrčno priporoča za pomoč v težki bolezni. Obljublja, če bo ozdravela, misijonski dar. Ljuba »mamica zamorčkov«, usliši zaupno prošnjo, saj tako rada pomagaš. — Mici Škerjanec se priporoča za pomoč v raznih težavah in daruje v čast služabnici božji Mariji Tereziji za kruh sv. Antona.

Pripomba uredništva: Devetdnevnico za poveličanje služabnice božje Marije Terezije, na prvi strani njena slika, na željo rade volje pošlje Družba sv. Petra Klaverja.

V zahvalo za božje varstvo: N. N., Videm-Dobrepolje, za najpogotnejše misijone 100 lir. — A. J., Planina, v zahvalo presv. Srcu Jezusovemu, sv. Antonu in služabnici božji Mariji Tereziji, misijonski dar.

NAŠA KRONIKA

Ljubljana. Dne 25. aprila smo obhajali praznik Marije Matere dobrega sveta, varuhinje in zavetnice Družbe sv. Petra Klaverja. Slovesna pobožnost se je vršila v lepi uršulinski cerkvi ob štirih popoldne. Kljub slabemu vremenu so goreči častilci Marijini in zvesti prijatelji misijonov prihiteli v razveseljivem številu.

Slavnostno misijonsko pridigo je imel stolni vikar, preč. g. Anton Orehar. Lepo je govoril o naši misijonski dolžnosti, katere tudi v teh težkih dneh ne smemo pozabiti. Govornik je predvsem poudarjal molitev za misijone. Molitev je tista skrivnostna sila in moč, ki zadobi od Boga milosti, brez katerih je ves misijonarjev trud zastoj. Misijonar sicer seje, a Bog je, ki daje rast. Misijonar pridiga, a Bog gane s svojo milostjo srca poganov. Čimbolj bomo v molitvi mislili na tiste, ki še ne poznajo imena Gospodovega, tem bolj milostljiv in usmiljen bo Bog tudi z nami. Zato bo naš sklep, odslej vsak dan moliti za misijone. In to zlasti pri sv. maši, kjer se Sin Božji, največji Misijonar daruje na oltarju. Tudi današnja misijonska slavnost ima namen, prositi Jezusa v sv. hostiji, da pride Njegovo kraljestvo v srca vseh poganov.

Po pridigi je bilo darovanje, ki je pokazalo, da so zvesti misijonski prijatelji vedno pripravljene pomagati misijonom ne le z molitvijo, ampak po možnosti tudi z gmočnimi prispevki. Naj ljubi Bog vsem tisočero povrne! Nato so bile pete litanije in slovesni blagoslov. Lepa Marijina pesem je zaključila misijonsko pobožnost, katera je gotovo vnela v srcu vseh navzočih novo ljubezen do misijonov in gorečo željo tudi za nadalje pomagati misijonarjem pri velikem delu za rešitev duš.

»Ni prava molitev, ki se svače stare trme drži,
ampak vse prav pravi se boljšega oprijeti.«

(Slomšek.)

»Sestra Bogu dopadljive molitve je miloščina, hči žive ljubezni božje in do bližnjega.«

(Slomšek.)

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavnik in lastnik lista: Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Ljudska tiskarna v Ljubljani. (J. Kramarič.)

Vsebina

Uvodni članki in misijonski dopisi

	Stran
Božji blagoslov in božje varstvo	1
Pogum in ljubezen do bližnjega	1
Božič v Aringa. S. Elekta	2
Božič v puščavi. Misijonarka v Osterode	3
Župnik gobavcev se zahvaljuje. P. T. Keane	4
Naše veselje. Škof Julien	6
Dva dni z doma. P. Antonin	6
Po milosti sv krsta ozdravela. P. Weber	9
Živ pokopan. S. Marija Jožefa	10
Kako se čarovnik spreobrne. P. Jaques	11
Afriški mučenci	14
Afriški Lurd. P. Dubois	17
Poraz in zmaga. S. Marija Luiza	18
Podeželski misijonar se zahvaljuje. P. Haric	21
Misijonar pri 82 letih. P. Falgugrettes	22
Trda usoda gobavcev. Misijonar iz vik. Nyassa	22
Tako ne more več iti. Škof Fages	25
Oče, kdaj naj pridemo? P. Witte	26
Nove dolžnosti, nove skrbi. S. Agata	26
Spominek junakov v Osrednji Angoli. Škof Junqueira	27
Od polmeseca do križa. S. Dositeja	28
Kratki misijonski dopisi	32, 45, 84, 119
Sv. maša v misijonu. P. Cervetto	33
Še enkrat ušel smrti. P. Anzelm	35
Gorečnost duhovnika domačina. P. Gabrijel Kitti	36
Novi misijoni vikarijata Zg. Nil. P. Van de Ven	38
Iz starega železa — cerkven zvon. P. Wamhof	39
Najrevnejši misijon v Keniji. P. Lynch	40
Dušno pastirstvo med otroki in gobavci. P. Fent	42
Kaj sem doživel ob reki Keil. P. Gräff	43
Kako sem misijonaril med zamorci. P. Baumberger	45
Križarska vojska ljubezni	49
Križani	50
Ljubezen osvaja srca poganov	51
Cerkev sv. Križa v Mekadingu. P. Tomaž	54
O kako smo srečni. S. Ludovika	56
Zamorčki hrepenijo po Jezusu. Piše sestra domačinka	56
Ljubezen do bližnjega. P. Brevi	58
Blagoslov in bodrilo sv. očeta	61
Vedno novi izpreobrnjenci. Škof Boivin	62
Prisrčna zahvala misijonarjeva. P. Ferdinand	63
Toliko se niti nismo nadejali. S. Filiberta	64
Okrog 100 let star birmanec. P. Erazem	65
Suzana se bori in zmaga. Misijonska sestra	65
Prav posebna potreba	68
Imamo škofa. Ivana Kraus	69
Pogum velja. Škof Julien	70
Niti ficka v žepu. P. Anzelm	71
V četrtič. Afriški misijonar	72
Bog živi našega katehista. P. Van Houtte	73
Lepa smrt črnega šoferja. Škof Cesson	75

Vir velikih dejanj	77
Pred 20 leti	78
Marija Terezija med 56 tisoči poganov. P. Wamhof	79
Bog se v radodarnosti ne da prekositi	80
Ko bi bil sv. Pavel pri nas. P. Benne	82
Trpljenje — misijonsko darilo P. Tomazin	83
Devica milostljiva	85
V Kristusovem miru. P. Fragnier	86
Zamorci se vesele slike sv. očeta. S. Balduina	88
Hvala za pomoč. Škof Reesinek	88
Najbolj ubogi. Škof Le Roy	89
Zavidanja vredn. Afriški misijonar	91
Tiho junaštvo	93
Podaljšali ste mi življenje. P. Cough	94
Pokorščina prinaša blagoslov. P. Ferrero	95
Le navadna koča. Afriški misijonar	97
Nismo mogli več čakati. Škof Wantenaar	98
Iskal sem slona. P. Devalle	98
Vsi ti se zatekajo k materi	101
Afriški narodi. P. Borra	103
Misijoni v Zambesi so zopet oživali. Misijonar D. J.	104
Krokodil strah vse okolice. P. Devalle	106
Junaštvo zamorskih katehistov. Misijonar v Nyassa	107
Božično voščilo	109
Prvi Božič v misijonu. P. Born	109
Pod okriljem božje Previdnosti. P. Kitti	110
Misijonski škof se zahvaljuje. Škof Julien	112
Novi misijoni. Škof Juqueira	113
Vsaj majhno bolnišnico. S. Elekta	114
Srečen zamorček. P. Veillet	115
Prvo leto mojega misijonarjenja	115
Kako junaški je bil ta mladenič	117
Naša stara Katarina. P. Boyer	118

Razno.

Uslišane molitve na priprošnje služabnice božje Marije Ledó-chowske	15, 31, 47, 59, 76
Popolni odpustki	16, 31, 60, 108
Določila sv. Kongregacije de Propoganda	53
Deli dobrote še dalje	121
Naša kronika	121

✚ Spomin na drage umrle ✚

Ob koncu leta in še posebno v mesecu novembru, ki je posvečen priprošnji naših dragih rajnkih, se naša misijonska družba sv. Petra Klaverja v ljubezni in hvaležnosti spominja vseh svojih dragih dobrotnikov in naročnikov, katere je Gospod v teku tega leta poklical k sebi v srečno večno domovino. Zlasti se spominjamo vseh, katere je božje Srce ovenčalo z mučeniško smrtjo in so sveto vero v Boga izpričali z lastno krvjo. Naj sedaj v nebesih prosijo za nas vse, za naše misijonsko delo in za širjenje božjega kraljestva na zemlji!

Še posebej naj se ob tej priložnosti spomnimo pokojnega preč. gospoda dr. Lamberta Ehrlicha, univ. profesorja v Ljubljani, ki je tako goreče ljubil in pospeševal misijone. Celó njegova delovna soba je bila vsa po misijonsko poslikana: vse-naokrog po stenah zamorčki, ki molijo in prosijo pomoči... Gospod Lambert, orošen z mučeniško krvjo si pohitel v nebesa, nadaljuj tam svoje misijonsko delo, prosi pri Bogu za nas in za uboge pogane, da jim kmalu zasveti luč sv. vere!

V zadnjem času smo prejeli sporočilo o naslednjih naših dragih bratih in sestrah, ki so blaženo zaspali v Gospodu:

† Preč. p. Jožef Dupays, misijonar v Afriki, Transvaal. — Preč. p. Francišek Ks. Debs, misijonar v Afriki, Basutolandija. — Preč. g. Jakob Omahna, župnik v Dragatušu. — Preč. g. Jožef Eppich, župnik, Stara cerkev pri Koč. — Preč. g. Franc Kramarič, kaplan, Stari trg pri Ložu. — Preč. g. Jožef Kofalt, kaplan, Leskovec pri Krškem. — Č. s. Ema Kleinmayer, Ljubljana. — Gospa Mara Sajovic, Ljubljana-Bled. (Bila je velika prijateljica misijonov in častilka sv. Petra Klaverja. Naslikala je tudi lepo sliko sv. Petra Klaverja, ki je vsako leto na njegov praznik okrašena v jezuitski cerkvi. Bog ji daj tisočero plačil!) — Mihael Iskra, Ljubljana. — Jožefa Stele, Ljubljana. — Franciška Gnezda, Idrija. — Gabrijelčič Ema, Bodres. — Jožefa Coceani, Salimbergo. — Karel Grden, Sušica-Krka. — Marija Remec, Dobrunje. — Marjeta Rot, Jeršanovo. — Meta Marn, Ljubljana. — Jožefa Breznikar, Ljubljana. — Stanka Kržič, Pudob. — Marija Petkovšek, Ljubljana. — Albina Kump, Ljubljana. — Marija Kovačič, Cegelnica. — Pavla Krušič, Ljubljana. — Franciška Remic, Godovič. — Simon Kovač, Sp. Kašelj-D. M. v Polju.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Pomagajmo našim dragim rajnkim z daritvijo svete maše. To je najdragocenejša pomoč, najslajše darilo, katero jim moremo nakloniti. Vpišimo jih v

»MAŠNO ZVEZO ZA AFRIKO«

Tako bodo deležni vsako leto 300 svetih maš, katere se berejo za vse žive in mrtve člane te mašne zveze. Prispevek za vsakega člana se plača enkrat za vselej, in sicer 2 liri. V mašno zvezo za Afriko se vpisujejo tudi živi in otroci. Članarino in prijave prosimo naslavljajte na Družbo sv. Petra Klaverja. (Natančnejši naslov glejte na drugi strani ovitka.)

Novo!

Toplo priporočamo

Novo!

Klaverjev misijonski koledar 1943

ki je pravkar izšel in je priložen današnji številki »Odmeva iz Afrike«.

Pomagajte misijonom s tem, da naročate in razširjate »Klaverjev misijonski koledar«, ki ima tudi letos lepo, zanimivo vsebino in številne slike.

Za poslani koledarček prosimo dobrotni milodar (najmanj 3 lire). Prispevek za »Odmev« in koledar blagovolite poslati po naši poštni položnici (za Ljubljano: ček. šte. 10.887 — za Rim: ček. šte. 1/1496).

Kdor naroči 10 izvodov skupaj, dobi 1 izvod v dar. Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana.

Na znanje: »Misijonski koledarček za mladino za leto 1943« zaradi omejitve papirja ni izšel.

Potrebno je

da damo otrokom dobrega, koristnega in vzgojnega berila. V ta namen vam toplo priporočamo ljubki misijonski list za mladino

»Zamorček«

»Zamorček« stane na leto 6 lir. Za tiste, ki naroče večje število skupaj, je za vsakih 10 izvodov en izvod brezplačen.

Vsaka družina

kjer je eden ali več otrok, naj si naroči ta prekorsni mladinski list. Pa ne samo otroci, tudi odrasli ga radi berejo. — Čč. gg. katehetom in cenj. staršem ta mladinski list toplo priporočamo. Naslov naročbe glejte na 2. strani ovitka.

Toplo priporočamo

da si nabavite drobno knjižico

Devetdnevnic pred prvimi petki

V knjižici najdete tudi več lepih posvetilnih in zadostilnih molitev v čast presv. Sreča Jezusovemu. Prav tako tudi molitev »Davanje sv. obhajila ob četrty prvty petkty v mesecu«, ki vam bo posebno prav prišla. — Tako vidite, da ta drobna knjižica ni samo primerna za devetdnevnic, ampak za vsak dan.

Ako knjižice še nimate, naročite takoj nekaj izvodov. Stane samo pol lire (poština posebej). Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.